

Motion till riksdagen 2025/26:2500

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson och Ulrika Heindorff**
(båda M)

Borgerliga vigselförrättare

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten för svenska borgerliga vigselförrättare att viga svenska medborgare i grannländer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över villkoren för borgerliga vigselförrättare och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är länsstyrelserna som förordnar borgerliga vigselförrättare. Vissa av dessa vigselförrättare verkar i regioner som gränsar till våra nordiska grannländer, där brudpar ibland önskar gifta sig på platser som passerar internationella gränser. Exempelvis kan brudpar vilja viga på färjor som korsar landsgränser eller på speciella platser i grannländer som de har en personlig koppling till.

Vigselförrättare gör ofta en stor personlig insats för att möta brudparens önskemål och bidrar med både tid och engagemang. Det skulle underlätta för svenska brudpar som vill viga utomlands om svenska borgerliga vigselförrättare fick möjlighet att viga svenska medborgare även utanför Sveriges gränser.

Ett exempel är vigslar på färjan mellan Helsingborg och Helsingör eller på bron mellan Malmö och Köpenhamn. På samma sätt kan brudpar i Sverige önska sig en vigsel på andra sidan gränsen, i Danmark, Finland eller Norge. Möjligheten att viga utomlands skulle vara ett komplement för dem som vill gifta sig borgerligt och inte i kyrkan.

Enligt lagen (1904:26) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap kan regeringen tilldela personer, såsom diplomater eller präster, rätten att förrätta vigsel enligt svensk lag utomlands. En modern tolkning av detta bör inkludera möjligheten för borgerliga vigselförrättare att genomföra vigslar i utlandet, enligt vad som framförts i denna motion.

Även om det är ett hedersuppdrag att vara borgerlig vigselförrättare har den nuvarande ersättningen, som regleras i förordningen (2009:263) om vigselavgift, på 110 kronor per vigsel och ytterligare 30 kronor per vigsel samma dag inte förändrats på lång tid. Vissa kommuner erbjuder kompletterande ersättning, men en generell översyn av ersättningsnivåerna är nödvändig. Därför bör länsstyrelserna, som ansvarar för förordnandet, se över möjligheten att genomföra en uppdatering av ersättningsvillkoren över tid.

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Ulrika Heindorff (M)